

Ο ΑΓΙΟΣ ΒΛΑΣΙΟΣ.

Στις 11 Φεβρουαρίου, η Εκκλησία μας γιορτάζει τον Άγιο Βλάσιο, που γεννήθηκε στα μέρη του Πόντου, της Μικράς Ασίας και έζησε, όταν βασιλευε ο Λικίνιος (307- 323μ.Χ.). Γρήγορα ξεχώρισαν οι σπάνιες αρετές του, αλλά και η ικανότητα που διέθετε, να προκόψει στα γράμματα. Έτσι, κατάφερε να σπουδάσει γιατρός και να ενισχύσει την πίστη του και την ευσέβεια του, περισσότερο. Όταν δε, μελετούσε το ανθρώπινο σώμα και παρατηρούσε τη σκοπιμότητα όλων των οργάνων, διαπίστωσε, ότι όλα αυτά φανερώνουν τη Σοφία, του Πάνσοφου και Δημιουργού μας, Θεού. Για να φθάσει σ' αυτό το συμπέρασμα, τον βοήθησαν, η συνεχής μελέτη της Αγίας Γραφής, αλλά και βιβλία, Χριστιανικού περιεχομένου. Επισκέπτονταν τους ασθενείς με ζήλο και τους πρόσφερε τις ιατρικές του γνωματεύσεις, δωρεάν. Πολλές δε φορές και τα φάρμακα, τους παραχωρούσε δωρεάν και μ' αυτή του τη συμπεριφορά, έχαιρε μεγάλης εκτίμησης, απ' όλους. Αλλά και ο τρόπος ζωής του, που ήταν απλός και ενάρετος, έγιναν αφορμή, να σχηματίσει η κοινή γνώμη την άποψη, ότι πρόκειται, για ξεχωριστή προσωπικότητα. Γι' αυτό οι Χριστιανοί του ζήτησαν επίμονα και τον έκαμαν Επίσκοπο στη Σεβάστεια, της Μικράς Ασίας, όπου αναπτύσσει, σπουδαία Χριστιανική δραστηριότητα, στην Επισκοπή του.

Όμως, η ψυχή του αναζητούσε την απόλυτη ηρεμία, που δεν την εύρισκε, στην έδρα της Επισκοπής, που υπηρετούσε. Ήθελε να τελειοποιηθεί καλύτερα και προκειμένου να το πετύχει, εγκαταλείπει την έδρα του και αναζήτησε ένα έρημο μέρος, για να ασκητέψει. Επέλεξε, σαν τόπο διαμονής του, το Άργαιο Όρος, που ανήκε στην περιοχή της Καπαδοκίας και εγκαταστάθηκε, μέσα σε μια σπηλιά. Έτσι, μακριά από τους θορύβους της πόλης, βρήκε η ψυχή του, εκείνο το οποίο ποθούσε. Με διαρκείς προσευχές, άρχισε να προοδεύει πνευματικά, αφού αναγκάστηκε πολλές φορές, να παλέψει σκληρά, με τον εαυτό του. Ο κόσμος από τη μεριά του, μόλις πληροφορήθηκε τον τόπο διαμονής του, έσπευδαν να τον συναντήσουν, για να βρουν λύση στα προβλήματά τους συζητώντας μαζί του, αλλά και να θαυμάσουν από κοντά, τις σπάνιες αρετές του. Με συντροφιά τα άγρια ζώα ζούσε καθημερινά και όλα τα βράδια τα είχε παρέα και ξημερώνονταν κοντά του. Μάλιστα δε, είχε φθάσει σε τέτοιο βαθμό πνευματικής τελείωσης, που πολλές φορές, αν δεν τα ευλογούσε και να τα χάιδευε με τα χέρια του, δεν απομακρύνονταν.

Όταν, λοιπόν, κάποια στιγμή κυνηγοί που κυνηγούσαν εκεί κοντά, είδαν από μακριά το θέαμα με τα άγρια ζώα, προχώρησαν προσεχτικά, για να δουν, τι ακριβώς συμβαίνει. Με έκπληξη βλέπουν, ένα μεγάλο κοπάδι από άγρια ζώα, να κοιμούνται ήσυχα και στο βάθος της σπηλιάς τον Άγιο Βλάσιο, γονατιστό να προσεύχεται. Μόλις, γύρισαν πίσω, ενημέρωσαν τον ηγεμόνα της περιοχής Αγκικόλα, γι' αυτά που είδαν τα μάτια τους, περιγράφοντάς του, όλες τις λεπτομέρειες. Εκείνος, με τη σειρά του, δίδει αμέσως εντολή στους στρατιώτες του, να σπεύσουν να τον συλλάβουν και να τον οδηγήσουν γρήγορα, μπροστά του. Μάλιστα δε, συνέστησε στους κυνηγούς να βοηθήσουν τους στρατιώτες και να τους υποδείξουν, το ακριβές σημείο, που βρίσκεται ο Άγιος. Φθάνοντας στο συγκεκριμένο σημείο, ζήτησαν επιτακτικά από τον Άγιο, να βγει γρήγορα έξω και να τους

Ο Άγιος Βλάσιος.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Τρίτη, 24 Ιανουάριος 2012 04:04 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 14 Ιούλιος 2012 00:32

ακολουθήσει, γιατί αυτό πρόσταξε ο άρχοντας. Εκείνος, γεμάτος χαρά και καλοσύνη τους απαντά: « Με ευχαρίστηση θα σας ακολουθήσω, γιατί αυτή τη νύχτα με θυμήθηκε ο Θεός και μου φανέρωσε, τον ερχομό σας». Στο δρόμο, όπως, προχωρούσαν, πολλοί από τους ειδωλολάτρες στρατιώτες θαύμαζαν τις αρετές του και πίστεψαν στον Αληθινό Θεό, αλλά και πολλοί ασθενείς, γίνονταν καλά, με τις προσευχές του. Μάλιστα δε, θεράπευσε το μονάκριβο παιδί μιας χήρας μητέρας, που κατά την ώρα του φαγητού ενώ έτρωγε ψάρι, ένα κόκαλο του κάθισε στο λαιμό και έμεινε άφωνο.

Όταν, επί τέλους, έφθασαν στη Σεβάστεια, οι στρατιώτες ενημέρωσαν τον ηγεμόνα, για την άφιξή τους και εκείνος, έδωσε αμέσως εντολή, να φυλακίσουν τον Άγιο. Την επόμενη μέρα, ζήτησε να τον φέρουν κοντά του και σε φιλικό τόνο του λέγει: « Χαίρε Βλάσιε, φίλε των μεγάλων θεών». Γρήγορα, όμως, εισπράττει την απάντηση από τον Άγιο, που του λέγει: « Χαίρε μεγάλε ηγεμόνα, που ονομάζεις θεούς, τους δαίμονες. Γνώριζε, λοιπόν, ότι όσοι πιστεύουν σ' αυτούς, θα βασανίζονται αιώνια, στο πυρ της Κόλασης». Ο ηγεμόνας, κοκκίνισε από το θυμό του και έδωσε αμέσως εντολή να μαστιγώσουν τον Άγιο, αλύπητα. Το σώμα του γέμισε από πληγές και το αθώο αίμα του, έτρεχε ποτάμι. Μετά από αρκετές ώρες ξυλοδαρμού και αφού, κουράστηκαν να τον χτυπούν, τον έριξαν πάλι στη φυλακή. Εκεί, Άγγελος Κυρίου που τον προστάτευε, του γιάτρεψε τις πληγές. Την επόμενη μέρα ο ηγεμόνας, ζήτησε να τον φέρουν και πάλι κοντά του και τον ρωτά: « Θέλεις να θυσιάσεις Βλάσιε στους θεούς ή θέλεις να θανατωθείς;». Ο Άγιος, χωρίς να διστάσει του απαντά: « Όποιος έχει μυαλό, δεν θυσιάζει σε θεούς, που είναι κατασκευασμένοι, από χέρια ανθρώπινα». Πριν, ακόμη, προφθάσει να τελειώσει τις φράσεις, δίδει εντολή ο ηγεμόνας, να τον κρεμάσουν. Οι δήμιοι, άρχισαν να του ξεσχίζουν τις σάρκες με λύσσα, προκειμένου να τον κάνουν, να πονέσει περισσότερο. Στη συνέχεια τον ρίχνουν και πάλι στη φυλακή, όπου Άγγελος Κυρίου, του γιάτρεψε τις πληγές.

Τα βασανιστήρια συνεχίστηκαν και τις επόμενες μέρες, για τον Άγιο. Ο ηγεμόνας απείλησε για πολλοστή φορά τον Άγιο, ότι αν δεν θυσιάσει στα είδωλα, θα τον ρίξει μέσα στη ίδια λίμνη, όπου στο παρελθόν μαρτύρησαν και οι Άγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες. Έτσι, μόλις, έριξαν στα νερά της λίμνης τον Άγιο, έμεινε καθισμένος και να είναι σώος και αβλαβής, σαν να βρίσκονταν στη στεριά. Μάλιστα δε, μερικοί ανόητοι και φανατικοί ειδωλολάτρες, προκειμένου να δοκιμάσουν τη δύναμη των δικών τους θεών, έπεσαν στη λίμνη και σαν μολύβια πήγαν στο βυθό και πνίγηκαν. Μετά και απ' αυτό το θέαμα, ο ηγεμόνας δίδει εντολή, να αποκεφαλίσουν τον Άγιο.

Οι δήμιοι παραλαμβάνουν τον Άγιο, προκειμένου να τον οδηγήσουν στον τόπο της εκτέλεσης. Ο Άγιος ζήτησε και του δόθηκε η άδεια να προσευχηθεί, που ήταν και η τελευταία του επιθυμία. Στην προσευχή του ο Άγιος, παρακάλεσε το Θεό, λέγοντας: « Κύριε των Δυνάμεων, άκουσε τον δούλο Σου και δώσε την βοήθειά Σου σε όποιο με επικαλεστεί ή για ασθένεια ή για άλλη ανάγκη, για τη Δόξα του Αγίου Σου Ονόματος». Την ίδια στιγμή ο δήμιος κατεβάζει το σπαθί και του κόβει το κεφάλι. Ήταν η 11η Φεβρουαρίου του 316μ.Χ. και τη μέρα αυτή, γιορτάζεται από την Εκκλησία μας.

Ο Άγιος Βλάσιος, απολαμβάνει ξεχωριστή τιμή, στο χώρο της Εκκλησίας μας. Σε πολλές περιοχές της Χώρας μας έχουν ανεγερθεί Ναοί, που φέρουν το Όνομά Του. Ο Χριστιανικός Κόσμος συχνά τον επικαλείται στις δυσκολίες της ζωής και ζητά την βοήθεια Του. Έχει λάβει από τον Θεό ειδικό χάρισμα να θεραπεύει τις παθήσεις του λαιμού και του λάρυγγα, όπως αναφέρεται στην ακολουθία Του.

Ο Άγιος Βλάσιος.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Τρίτη, 24 Ιανουάριος 2012 04:04 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 14 Ιούλιος 2012 00:32

Απολυτικό του Αγίου:

Φερωνύμως βλαστήσας ως δένδρον εύκαρπον, Ιεράρχα Κυρίου, Βλάσιε ένδοξε, Μαρτυρίου τους καρπούς κόσμω προήγαγες, και θαυμάτων δωρεάς, αναβλύζεις δαφιλώς, ως θείος Ιερομάρτυς, τοις καταφεύγουσι Πάτερ, τη αντιλήψει της πρεσβείας σου.

Ακούστε το απολυτικό του Αγίου:

ΠΗΓΕΣ:

1. Εκδόσεις Ορθόδοξου Τύπου « Ο ΑΓΙΟΣ ΒΛΑΣΙΟΣ» Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
2. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο του Αγίου Βλάσιου, τον αφιερώ νω:

Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, με την ευχή, να προστατεύεται η ζωή τους, από τη Χάρη του Αγίου.

Σπήλι, Ιανουάριος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.
Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου

Σπηλίου.

Ο Άγιος Βλάσιος.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Τρίτη, 24 Ιανουάριος 2012 04:04 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 14 Ιούλιος 2012 00:32

{JComments ON}